

8 Ağustos 2026
tarihli
8 Ağustos 2026

RUHSAL ARMAĞANLAR

“Sevgiyi arayın ve ruhsal
armağanları ciddiyetle isteyin;
özellikle de peygamberlik
yeteneğini”
(1 Korintliler 14:1, ESV)

Korint kilisesinin çeşitli konularda bölünmüş olduğu açıktır. Vaizler konusunda, nasıl yemek yenmesi gerektiği konusunda, evlenmek mi yoksa bekar kalmak mı gerektiği konusunda ve hangi ruhsal armağanların en çok onurlandırılması gerektiği konusunda anlaşmazlık yaşıyorlardı.

Pavlus, ilk sorunlara cevap verdikten sonra, ruhsal armağanların nasıl bir sorundan bir birlik aracı haline geldiğini gösterir (1 Korintliler 12-14).

Hangi armağan en iyisidir? Hiçbiri! Neden?

Ruhsal armağanlar:

- ➡ Birçok armağan, tek bir Veren.
- ➡ Birçok üye, tek bir beden.

Birleştirici unsur:

- ➡ Sevginin mükemmelliği.

Özel armağanlar:

- ➡ Diller armağanı.
- ➡ Peygamberlik armağanı.

RUHSAL ARMAĞANLAR

ÇOK SAYIDA ARMAĞAN, TEK VEREN

“Armağanlar farklıdır, ama Ruh aynıdır” (1 Korintliler 12:4)

Ruhsal armağanları kim verir? (1 Kor. 12:4-6)

1 Kor. 12:4	armananın çeşitleri vardır	armanda	Ama Ruh	Ruh
1 Kor.12:5		hizmetler		Rab
1 Kor.12:6		etkileri		Tanrı
		Ruhsal armağanlar		Verici

Ruhsal armağanlar ile onları veren Tanrı arasındaki ilişkiyi anlamamıza yardımcı olmak için Pavlus, bunların çeşitliliğini vurgulayarak bunları tanımlamak için üç terim kullanır: armağanlar, hizmetler ve işleyişler.

Ancak, Veren Tek'tir: [Kutsal] Ruh; Rab [İsa]; ve Tanrı [Baba].
Yani: uyum içinde çalışan Üçlü Birlik (Yuhanna 14:16).

Ancak Tanrı, armağanlarını Greko-Romen “tanrıları”nın yaptığı gibi bahşetmez (1 Korintliler 12:2). Ne bir coşku vardır, ne de armağanların alıcılarının hiyerarşik bir seçimi (örneğin rahibeler gibi).

BİRÇOK ARMAĞAN, TEK VEREN

“Armağanlar farklıdır, ama Ruh aynıdır” (1 Korintliler 12:4)

Tanrı neden farklı kişilere farklı yetenekler verir? (1 Korintliler 12:7)

Ruhsal armağanlar, kilisenin “yararı” için kullanılır. Bu amaca ulaşmak için hangi kişilerin belirli bir armağanı kullanabileceğini yalnızca Tanrı bilir.

Pavlus, var olan pek çok armağan arasından hangi örnekleri vermektedir? (1 Kor. 12:8-10; Rom. 12:6-8; Ef. 4:11-12)

1 Korintliler 12:8-10

- ✓ Bilgelik sözü
- ✓ Bilgi sözü
- ✓ İman
- ✓ Sağlık
- ✓ Mucizeler yaratma
- ✓ Kehanet
- ✓ Ruhları ayırt etme
- ✓ Diller
- ✓ Dillerin
- ✓ yorumlanması

Romalılar 12:6-8

- ★ Hizmet
- ★ Öğretme
- ★ Teşvik
- ★ Cömertlik
- ★ Liderlik
- ★ Merhamet

Efesliler 4:11-12

- ♥ Havarilik
- ♥ Müjdecilik
- ♥ Papazlık ve Yüksek Lisans

BİRÇOK ÜYE, TEK BEDEN

“Tıpkı bir bedenin tek olmasına rağmen birçok uzuvdan oluşması ve tüm bu uzuvların bir bedeni oluşturması gibi, Mesih’te de durum böyledir.” (1 Korintliler 12:12)

Tanrı tektir, ancak Tanrı’nın her bir kişisi kendi işlevine sahiptir. Aynı şekilde, kilise de tektir, ancak kilisenin her bir bileşeni, yeryüzündeki Mesih’in bedeninin bir parçası olarak kendi işlevine sahiptir (1 Kor. 12:12-13). Pavlus, çeşitlilik içindeki birliği vurgulamak için insan bedenini kiliseye benzetir. Göz, görme “armağanı”na sahiptir, ama kulak sahip değildir. Ancak ikisi birlikte çalışarak birbirlerini tamamlar. Benzer şekilde, kilisede de her kişi, kendisine verilen armağanlara göre görevini yerine getirir (1 Korintliler 12:28-30).

Bu, herkesin gerekli olduğu; hiç kimsenin bir başkasından üstün olmadığı; herkesin başkalarının iyiliğini önemsemesi gerektiği; ve herkesin kilisenin birliği için çalışması gerektiği anlamına gelir (1 Kor. 12:15-27).

BİRLEŞTİRİCİ UNSUR

SEVGİNİN ÜSTÜNLÜĞÜ

“Şimdi, daha büyük armağanları arzulayın. Yine de size en mükemmel yolu göstereceğim.” (1 Korintliler 12:31)

Sevgi bir armağan değil, “en üstün yol”dur (1 Korintliler 12:31). Sevgi, inananların yaşamında Kutsal Ruh’un bir meyvesidir (Galatyalılar 5:22). Ruhsal armağanlar ancak sevgi aracılığıyla doğru bir şekilde kullanılabilir.

Sevgisiz dil armağanı, “çınlayan bir gong ya da şingırdayan bir zil” gibidir. Sevgisiz peygamberlik armağanı, bilgi armağanı ve iman armağanı hiçbir şeydir. Sevgisiz cömertlik armağanı ve şehitlik armağanı değersizdir (1 Korintliler 13:1-3).

1 Korintliler 13:4-7, ruhsal armağanların uygulanmasında doğru davranış için sağlam bir rehber sunar:

Aşkın yaptığı şey

O sabırlıdır

O naziktir

Gerçekten sevinir

Her şeyi affeder

Her şeye inanır

Her şey onu bekler

Her şeye katlanır

Sevgi ne YAPMAZ

Kıskanç değildir

Övünmez

Kibirli değildir

Kaba değildir

Bencil değildir

Kolayca sinirlenmez

Kin tutmaz

Kötülükten zevk almaz

ÖZEL HEDİYELELER

DİLLERİN ARMAĞANI

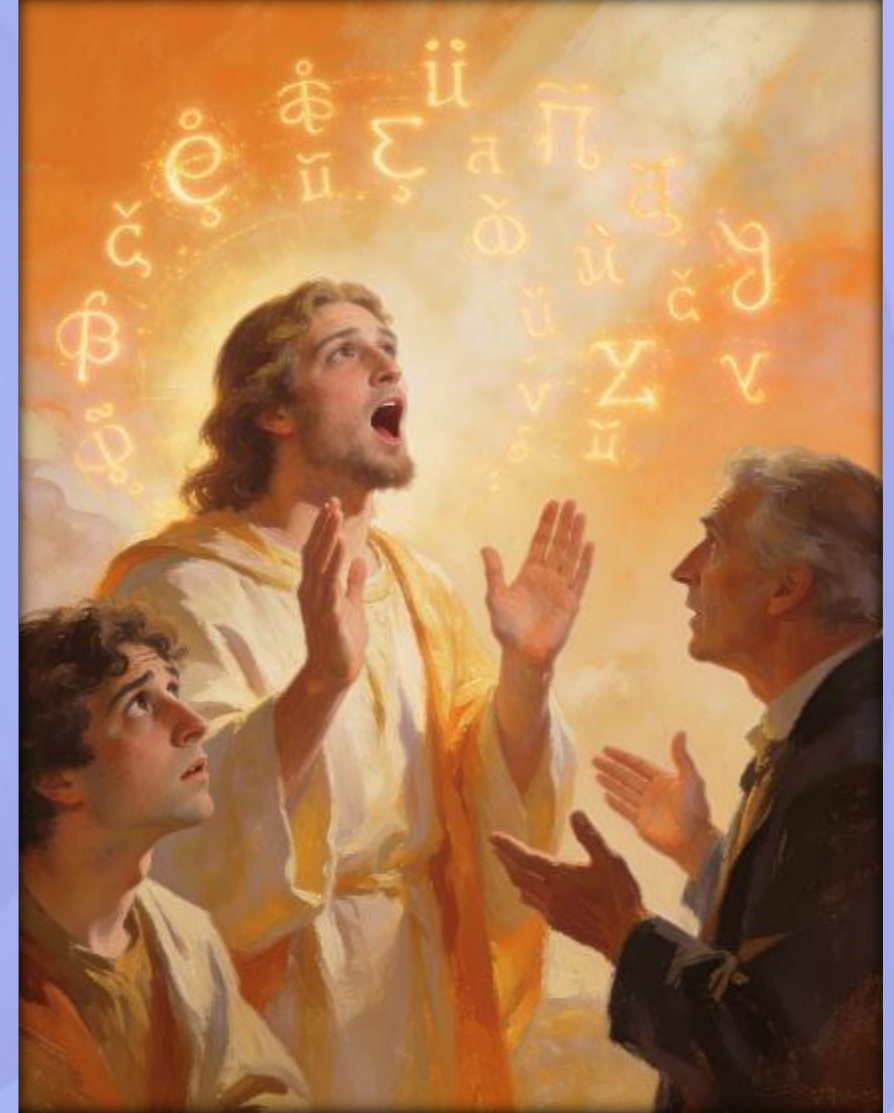
“Bu nedenle, dillerle konuşan kişi, söylediklerini yorumlayabilmesi için dua etmelidir.” (1 Korintliler 14:13)

Pavlus’un diller armağanına ve bunun doğru kullanımına yaptığı vurgu, Korint kilisesi üyelerinin bu armağanı kötüye kullandığını ve bunun da toplu ibadette kargaşa ve karışıklığa yol açtığını ima eder (1 Kor. 14:23).

Diller armağanı, kişinin bilmediği insan veya melek dillerinde konuşma yeteneğidir (1 Korintliler 13:1). Bu dil dinleyiciye bilinmiyorsa, tercüme edilmesi gerekir (Elçilerin İşleri 2:8; 1 Korintliler 14:2, 13-14, 27-28).

Pavlus’un herkesin dillerle konuşması yönündeki arzusu, hepimizin bu armağana sahip olmamız gerektiğini düşünenler tarafından yanlış yorumlanmıştır (1 Kor. 14:5).

Aslında bu arzu, tüm armağanları kapsar (1 Korintliler 14:1). Pavlus, “Ruh’un tezahürü herkese ortak yarar için verilir” (1 Korintliler 12:7) diyerek bunu zaten açıkça belirtmişti. Dolayısıyla herkes aynı armağanları almaz.

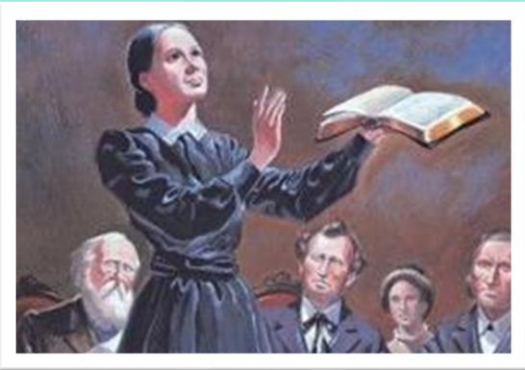
KEHANET ARMAĞANI

“Ama peygamberlik eden kişi, insanları güçlendirmek, cesaretlendirmek ve teselli etmek için konuşur” (1 Korintliler 14:3)

Peygamberlik armağanını gelecekteki olayları öngörmekle sınırlamamalıyız. Peygamberlik armağanının temel amacı, insanları yüceltmek, öğüt vermek ve teselli etmektir (1 Korintliler 14:3).

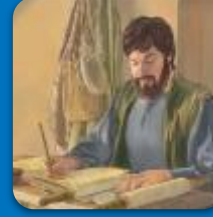
Pavlus bu armağanı diğerlerinden daha fazla öne çıkarır (1 Korintliler 14:1, 4, 22-25). Ancak aynı zamanda kafa karışıklığı yaratmamak için bu armağanın doğru şekilde kullanılmasını da vurgular: “Her şey edep ve düzen içinde yapılsın” (1 Kor. 14:40; bkz. 1 Kor. 14:29-33).

Kalan kilisenin karakteristik bir armağanı olarak, bu armağan Ellen G. White’in yaşamında ve çalışmalarında özel bir şekilde ortaya çıktı (Vahiy 12:17; 19:10). Peki, gerçek bir peygamberi nasıl tanıyabiliriz?

Duyurulan gelecekteki olaylar — eğer şartlı değilse— mutlaka gerçekleşmelidir (Tesniye 18:22; Yeremya 28:8-9; Yunus 4:2)

Onun mesajı, önceki peygamberlerin mesajlarıyla uyumlu olmalıdır (Tesniye 13:1-3; Yeşaya 8:20)

İsa’nın beden almasına tanıklık etmelidir (1. Yuhanna 4:1-3)

Hayatı, vaaz ettiği Kutsal Kitap mesajıyla uyumlu olmalıdır (Matta 7:15-20)

“Rab’bin tüm düzenlemelerinde, erkeklere ve kadınlara çeşitli yetenekler bahşetme planından daha güzel bir şey yoktur. Kilise, çeşitli ağaçlar, bitkiler ve çiçeklerle süslenmiş O’nun bahçesidir. O, çördük otunun sedir ağacının boyutlarına ulaşmasını beklemez; zeytin ağacının da görkemli palmiye ağacının yüksekliğine erişmesini beklemez. Birçoğu sınırlı bir dini ve entelektüel eğitim almıştır; ancak Tanrı, bu kesimin alçakgönüllülükle çalışıp O’na güvenmeleri halinde, onlara yapacak bir görev vermiştir..”

Farklı kişilere farklı yetenekler bahşedilir; böylece çalışanlar birbirlerine olan ihtiyaçlarını hissedebilsinler. Tanrı bu yetenekleri bahşeder ve bunlar O’nun hizmetinde kullanılır; sahiplerini yüceltmek için değil, insanı yüceltmek için değil, dünyanın Kurtarıcısını yüceltmek için. Bunlar, yalanı savunmak yerine gerçeği temsil ederek tüm insanlığın iyiliği için kullanılmalıdır.

EGW (Güç Alacaksınız, 1 Temmuz)